

عنوان مقاله:

چالش ها و پرسش های انسان شناسی ایرانی

محل انتشار:

کنگره ملی علوم انسانی (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسنده:

نعمت اله فاضلی - استاد یار انسا نشناسی و مطالعات فرهنگی دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

انسان شناسی ایرانی چیست؟ آیا اساساً چیزی به نام انسان شناسی ایرانی وجود دارد؟ اگر وجود دارد به چه موضوعاتی می پردازد و گفتمان های آن کدامست؟ مسائل آن چیست؟ برخی انسان شناسان اینگونه استدلال می کنند که هنوز محوریت انسانی شناسی هنوز به « انسان شناسی در ایران شکل نگرفته است؛ زیرا است و منظور از محوریت انسان شناسی، نظریه انسان شناسی است » وجود نیامده که چشم انداز ما را در ارتباط با فرهنگ ایران روشن کند و بتوانیم از این چشم انداز با جهان ارتباط برقرار کنیم. فارغ از نوع پاسخ های موجود یا ممکن به پرسش های انسان شناسی در ایران و چیستی و چگونگی آن، باید اذعان کرد که اکنون وقت آن رسیده است تا این پرسش ها با دقت بررسی تجربی شود و برای حرکت کردن و برداشتن گامی به جلو بیش از هر چیز ما انسان شناسان باید چیستی و کیستی خودمان و رسالت و هدف هایمان و مشکلات و مسائلی که مان را بکاویم . در این نمی توان تردید داشت که انسان شناسی در ایران با مشکلات و موانعی روبه روست؛ اما تجربه هایی نیز وجود دارد و اکنون دانش آموختگان و دانشجویان زیادی خود را به عنوان محققان و کنشگران این حوزه می شناسند و مراکز، مجلات و محافل بسیاری منتسب به انسان شناسی در ایران در داخل و خارج این کشور فعالیت می کنند؛ از این رو بیان اینکه چیزی به نام انسان شناسی در ایران وجود ندارد با برخی واقعیت های موجود منطبق نیست و باید به جای نفی واقعیت موجود به بررسی انتقادی انسان شناسی در ایران و مسائل آن پردازیم. این مقاله به بررسی انتقادی درباره مشکلات و موانع توسعه و رشد پژوهش های انسان شناسی در ایران می پردازد.

کلمات کلیدی:

علوم انسانی، آسیب شناسی، انسان شناسی، ایران، بومی کردن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/100635>

